

ESZKÖZKÉSZLET A BEKAPCSOLÓDÁS EURÓPÁBA 2020-HOZ ÉS AZ EURÓPAI SZEMESZTERHEZ

2014-2015

4. MELLÉKLET - Fogalmak és betűszavak jegyzéke

AKTÍV BEVONÁS

Az Európai Bizottság 2008-ban Ajánlást készített a Munkaerőpiactól legtávolabb állók aktív bevonásáról. Ezért a Bizottság azt ajánlja, hogy a tagállamok készítsenek és hajtsanak végre egy integrált és átfogó stratégiát. A stratégiának a következő három szálból kell állnia: megfelelő jövedelempótlás; befogadó munkaerőpiac, hozzáférés minőségi szolgáltatásokhoz. Az intézkedéseknek támogatniuk kell azoknak a foglalkoztatását, akik munkaképesek, megadva az emberhez méltó élethez szükséges erőforrásokat, és előmozdítva azoknak a társadalmi részvételét, akik nem munkaképesek. A tagállamokat felkérték integrált stratégiák kidolgozására, melyek ötvözik ezt a három szálal, valamint arra, hogy vonjanak be minden érintett szereplőt a stratégia kidolgozásába, végrehajtásába és értékelésébe. A teljes szöveget lásd [itt](#).

Riasztásmechanizmus-jelentés (AMR)

Ez a kiindulópontja az éves makrogazdasági egyensúlytalansági eljárásnak (MIP), melynek célja azoknak az egyensúlytalanságoknak az azonosítása és kezelése, amelyek akadályozzák az EU gazdaságainak zökkenőmentes működését és akár a Gazdasági és Pénzügyi Unió megfelelő működését is veszélyeztethetik. Az AMR azonosítja azokat a tagállamokat, amelyek esetében további elemzés szükséges (részletes áttekintés formájában), hogy el lehessen dönteni, van-e szakpolitikai intézkedést igénylő egyensúlytalanság. Ez egy kezdeti szűrőeszköz, amelynek az alapja mutatószámok eredménytáblája indikatív küszöbértékekkel, plusz kiegészítő mutatószámok sorozatával. A részletes felülvizsgálatokat tavasszal fogják közzétenni, amelyek be fognak kerülni az országspecifikus ajánlásokat alátámasztó elemzésbe.

ÉVES NÖVEKEDÉSI JELENTÉS (AGS)

Az Éves Növekedési Jelentés az EU-szintű gazdaságpolitikai koordináció fő eszköze, amely biztosítja, hogy a tagállamok összehangolják költségvetési- és gazdaságpolitikájukat a stabilitási és növekedési paktummal és az Európa 2020 stratégiával. Ez képezi az alapját annak, hogy közös megegyezés alakuljon ki az intézkedési prioritásokról nemzeti és EU szinten, és figyelembe kell venni azokat a nemzeti gazdasági és költségvetési döntéseket meghozatalakor, amelyeket a tagállamok a stabilitási és konvergencia programokban (a stabilitási és növekedési paktum alapján) illetve a nemzeti reformprogramokban (az Európa 2020 stratégia alapján) szerepeltetni fognak áprilisban. Ezek a programok fogják az alapját képezni az Európai Bizottság javaslatainak az országspecifikus ajánlásokra májusban.

ORSZÁGSPECIFIKUS AJÁNLÁSOK (CSR)

Ezeket a dokumentumokat az Európai Bizottság készítette az egyes tagállamok számára, melyekben elemzik az adott tagállam gazdasági helyzetét, és ajánlást tesznek arra, hogy milyen intézkedéseket lenne célszerű elfogadniuk az elkövetkező 12 hónap során. Ezeket az érintett tagállam saját problémáihoz igazítják, és témák széles körét fedik le: az államháztartás állapota, a nyugdíjrendszer reformjai, munkahelyteremtő intézkedések, a munkanélküliség és a elleni küzdelem, oktatási és innovációs kihívások, stb.

FŐIGAZGATÓSÁG (DG)

Az Európai Bizottság Főigazgatóság elnevezésű részlegekre oszlik, melyek mindegyike egy adott szakpolitikai területet fog át, a vezetőjük pedig a Főigazgató. Jelenleg 27 Főigazgatóság működik az Európai Bizottságban, a 27 biztosnak (tagállamonként egy) megfelelően. Ezek a DG-k hasonló szakpolitikai területeket fednek le, mint a miniszterek a nemzeti kormányokban. A GD-k teljes listája [itt](#) található.

GAZDASÁGPOLITIKAI BIZOTTSÁG

Ezt a bizottságot egy 1974-es tanácsi döntéssel hozták létre azzal a céllal, hogy tanácsokat adjon és hozzájáruljon az [ECOFIN Tanács](#) és a Európai Bizottság munkájához. A bizottság alapvető feladata a következő két, egymással interakcióban lévő pillérhez kapcsolódik: egy gazdaságpolitikai pillér és egy államháztartási pillér. Figyelembe véve a jelenlegi gazdasági helyzetet, az EPC tevékenységének középpontjában minden korábbinál nagyobb mértékben a növekedés és a foglalkoztatás áll, különösen pedig azok a reformok, amelyek támogatják a versenyképességet és a korrekációs kapacitást, illetve biztosítják az államháztartás fenntarthatóságát.

FOGLALKOZTATÁSI BIZOTTSÁG (EMCO)

A Foglalkoztatási Bizottság az alapszerződés nyomán létrehozott bizottság, amelyet formálisan a Tanács 2000 januári döntése nyomán hoztak létre. Jelentős szerepet játszik az európai foglalkoztatási stratégia kidolgozásában azzal, hogy minden évben ősszel előkészíti a Tanácsban folytatott tárgyalásokat a foglalkoztatáspolitikai iránymutatásokról, a Közös foglalkoztatási jelentésről, és ajánlásokat fogalmaz meg a nemzeti foglalkoztatáspolitikák végrehajtásáról. Az EMCO emellett véleményt nyilvánít illetve hozzájárul a feladatokhoz a Tanács vagy a Bizottság kérésére vagy saját kezdeményezésre. Minden tagállam és a Bizottság két tagot és két helyettesítőt jelöl. További információk, így a taglista [itt](#) található.

EMPL BIZOTTSÁG

Az Európai Parlament Foglalkoztatási és Szociális Ügyek Bizottsága (EMPL) főként a foglalkoztatáspolitikáért felelős, illetve minden szempontból alá tartoznak a szociálpolitikával, munkakörülményekkel, szakképzéssel és a munkások és nyugdíjasok szabad mozgásával kapcsolatos ügyek. A bizottság 50 teljes jogú és 50 helyettesítő tagból áll, akik az Európai Parlament különböző politikai családjait képviselik. Mindegyik politikai csoport kinevez egy koordinátort, aki részt vesz a Bizottság munkájának megszervezésében. Az EMPL Bizottság együttműködik az Európai Unió Tanácsával és az Európai Bizottsággal a jogszabályi keretrendszer bevezetése érdekében a felelősségi körébe tartozó területeken. További részletek [itt](#) olvashatók.

EPSCO

A Foglalkoztatási, Szociálpolitikai, Egészségügyi és Fogyasztóvédelmi Tanács (EPSCO) a foglalkoztatással, a szociális védelemmel, a fogyasztóvédelemmel, az egészségüggyel és az esélyegyenlőséggel foglalkozó miniszterekből áll, akik évente nagyjából négyszer üléseznek. További információk [itt](#) találhatóak.

EURÓ PLUSZ PAKTUM

Az euró plusz paktum egy 2011-es terv, amelyben az Európai Unió néhány tagállama konkrét kötelezettségeket vállalt listába foglalt politikai reformok bevezetésére, melyek célja az egyes országok költségvetési erejének és versenyképességének javítása. Az euró plusz paktumnak négy széleskörű stratégiai célja van: a versenyképesség javítása; a foglalkoztatás javítása; hozzájárulás az államháztartás fenntarthatóságához; a pénzügyi stabilitás erősítése és az adópolitika összehangolása.

AZ EURÓPA 2020 STRATÉGIA

Az Európa 2020 az Európai Unió tízéves stratégiája az intelligens, fenntartható és befogadó növekedés érdekében, amelyet az Európai Tanács 2010-ben fogadott el. Ezt a célkitűzést az évtized végére az EU öt kiemelt céljára támaszkodva kívánja elérni. Ezek a foglalkoztatás (75%-os foglalkoztatási ráta); az oktatás (a korai iskolaelhagyók arányát 10% alá kívánják leszorítani és a felnőttképzés erősítése); kutatás-fejlesztés; klíma/energia; társadalmi befogadás

és a szegénység csökkentése (legalább 20 millió embert kell kiemelni a szegénységből és a társadalmi kirekesztésből). A Stratégia tartalmaz még „kiemelt kezdeményezéseket” is, amelyek egy olyan keretet alkotnak, melyen keresztül az EU és a nemzeti hatóságok kölcsönösen meg tudják erősíteni egymás kezdeményezéseit az Európa 2020 prioritásokat támogató területeken. További információkat [innen](#) szerezhet be.

A SZEGÉNYSÉG ELLENI KÜZDELEM EURÓPAI PLATFORMJA (EPAP)

Ez egyike az Európa 2020 stratégia hét kiemelt kezdeményezésének (lásd fent), amely meghatározza azokat az intézkedéseket, melyek révén elérhető az EU célkitűzés, hogy legalább 20 millió embert emelkedjen ki a szegénységből és a társadalmi kirekesztésből. Öt intézkedési területen alapul: az esélyegyenlőség általános érvényesítése számos szakpolitikai területen, uniós támogatások felhasználása, bizonyítékokon alapuló társadalmi innováció, partnerségben folytatott közös munka és a szociális gazdaság kiaknázása, valamint jobb szakpolitikai koordináció a tagállamok között. A legfontosabb intézkedések: javított hozzáférés munkához, társadalombiztosításhoz, alapvető szolgáltatásokhoz (egészségügyi ellátás, lakáshoz jutás, stb.) és oktatáshoz: az EU-pénzek jobb felhasználása a társadalmi befogadás támogatására és a diszkrimináció elleni harcban; társadalmi innováció annak érdekében, hogy okos megoldásokat találjanak a válság utáni Európában, különösen a hatásosabb és hatékonyabb társadalmi támogatás terén; új partnerségek a köz- és a privátszféra között. További információkat [innen](#) szerezhet be.

EURÓPAI SZEMESZTER

Az „európai szemeszter” gazdasági és költségvetési szakpolitikai koordinációt jelent az EU-n belül, amely hat hónapig tart minden egyes év elejétől. Az éves növekedési jelentéssel kezdődik (az előző év novemberében), amelyben a Bizottság elemzést ad az Európa 2020 célkitűzések megvalósításában elért haladás, a makrogazdasági jelentés és a közös foglalkoztatási jelentés alapján, és felvázolja a talpraállás és a növekedés iránti megközelítést, a fő prioritásokra koncentrálva. Ez a ciklus képezi az alapját az ex ante gazdasági koordinációnak EU-szinten, miközben a nemzeti költségvetések még csak készülnek, majd megtárgyalják őket a Tanács és az Európai Parlament testületei még az Európai Tanács márciusban esedékes tavaszi ülése előtt. A tavaszi Tanácsülésen a tagállamok lényegében az éves növekedési jelentésben kijelölt prioritások és a korábbi országspecifikus ajánlások (lásd fentebb) végrehajtása alapján azonosítják az EU főbb kihívásait és stratégiai tanácsokat adnak a szakpolitikákról. Figyelembe véve ezt az iránymutatást, a tagállamok bemutatják és megvitatják középtávú költségvetési stratégiájukat a stabilitási és konvergencia programokon keresztül, ezzel egyidőben pedig megalkotják nemzeti reformprogramjaikat, amelyek kijelölik a tennivalókat olyan területeken, mint amilyen a foglalkoztatás, a kutatás, az innováció, az energia vagy a társadalmi befogadás. Ezt a két dokumentumot aztán áprilisban megküldik az Európai Bizottságnak véleményezésre. A Bizottság értékelése alapján júniusra és júliusra a Tanács kiadja országspecifikus ajánlásait (CSR-ek). Minden év júliusában az Európai Tanács és a Miniszterek Tanácsa szakpolitikai tanácsokat ad, mielőtt az ősz folyamán a tagállamok véglegesítenék költségvetés-tervezeteiket a következő évre (az úgynevezett „nemzeti szemeszter”).

KÖLTSÉGVETÉSI PAKTUM

A gazdasági és pénzügyi unió stabilitásáról, koordinációjáról és kormányzásáról szóló szerződés (más szóval költségvetési paktum) egy kormányközi egyezmény, amely új, szigorúbb változatban vezeti be a korábbi stabilitási és növekedési paktumot. 2012. március 2-án írta alá az Európai Unió valamennyi tagállama, a Cseh Köztársaság és az Egyesült Királyság kivételével. A ratifikáló tagállamok kötelesek olyan jogszabályokat elfogadni, amelyek előírják, hogy nemzeti költségvetésüknek egyensúlyban kell lenniük vagy többletet kell mutatniuk, az egyezmény meghatározása alapján. Ezeknek a törvényeknek önkorrekciós mechanizmusokat is tartalmazniuk kell megsértésük megakadályozására. További információk [itt](#) találhatóak.

FÜGGETLEN TÁRSADALMI BEFOGADÁSI SZAKÉRTŐK

A Társadalmi Befogadás Független Szakértőinek Hálózata olyan segítséget nyújt az Európai Bizottság számára a szegénységi és társadalmi kirekesztési helyzet figyelemmel kísérésében és értékelésében, amelyet mind a tagállamok, mind pedig a csatlakozni kívánó országok (Horvátország, Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaság, Szerbia, Törökország és Izland) hasznosítani tudnak. A szakértők minden évben két jelentést készítenek az országokról, egy olyan meghatározott témában, amelyet az EU társadalmi befogadási folyamat kontextusában vizsgálnak,

és valamilyen hivatalos szakpolitikai dokumentumnak a független (nem kormányzati) értékelését (a társadalmi befogadási szálát a nemzeti stratégiai jelentésben a társadalmi védelemről és a társadalmi befogadásról, vagy egy hivatalos választ a Társadalmi Befogadási Bizottságnak valamilyen meghatározott témáról szóló kérdőívére). A hálózati alapszapat egy összefoglaló jelentést készít, amely összegzi a különféle országokról készült elemzések főbb megállapításait. További információkat [innen](#) szerezhet be, ahol a szakértők listája is megtalálható.

INTEGRÁLT IRÁNYMUTATÁSOK

Ez egy 10 iránymutatásból álló készlet, amelyeket az Európai Bizottság dolgozott ki azzal a céllal, hogy segítse a tagállamokat az Európa 2020 stratégia (lásd fent) 5 átfogó célkitűzésének elérésében. Az első 6 ezek közül makrogazdasági iránymutatás, az utolsó négy (7-től 10-ig) pedig az úgynevezett „foglalkoztatási iránymutatásokat” tartalmazza, amelyek az Európa 2020 gazdasági, oktatási és szegénység-csökkentési célkitűzéseit támasztják alá. Az iránymutatások célja az, hogy alapot képezzenek a tagállamok által az Európa 2020 alapján évente kidolgozott nemzeti reformprogramok számára.

MAKROÖKONÓMIAI EGYENSÚLYTALANSÁGOK ELJÁRÁS (MIP)

Ez egy olyan ellenőrző mechanizmus, melynek célja a potenciális kockázatok megállapítása már korai szakaszban, valamint a káros makroökonómiai egyensúlytalanságok kialakulásának megakadályozása és a már kialakult egyensúlytalanságok kijavítása. A MIP éves kiindulópontja a riasztási mechanizmus jelentése: A mutatószámok eredménytábláján alapuló mechanizmus egy olyan szűrő, melynek célja azoknak az országoknak és kérdéseknek az azonosítása, amelyek esetében közelebbi elemzést (részletes átvizsgálást) tartanak szükségesnek. Ezeknek a részletes átvizsgálásoknak az eredménye képez alapot további, a MIP alapján megteendő lépéseknek, ahol az egyensúlytalanságok súlyosságának megfelelően egy részletes megközelítést alkalmaznak. A MIP-nek van egy megelőző és egy korrekciós ága. Ez utóbbit a Túlzott Egyensúlytalansági Eljárás alapján alkalmazzák a gyakorlatban, ami előbb vagy utóbb szankciókat is eredményezhet az euróövezeti tagállamok esetében, ha ismételtlen megszegik a kötelezettségeiket.

FELÜLVIZSGÁLAT FÉLIDŐBEN (EURÓPA 2020)

A stratégia öt kiemelt céljának és annak az értékelése, hogyan váltották valóra az öt kiemelt kezdeményezést, illetve a stratégia prioritásainak és az abban alkalmazott megközelítésnek az értékelése. A tervek szerint 2015-ben fogják végrehajtani. 2015-ben az Európai Bizottság kiad egy számvetési jellegű közleményt (amely [itt](#)) érhető el, és nyilvános konzultációt indít (részletek [itt](#)).

MP / MEP

Az MP a nemzeti Parlament tagja. A MEP az Európai Parlament tagja. **NEMZETI REFORMPROGRAMOK**

(NRP)

Ezek éves tervek, amelyeket a kormányok minden év áprilisában nyújtanak be a tagállamoknak, az Európa 2020 stratégia időtartama során (2010-2020). Céljuk annak a bemutatása, hogy a tagállamok hogyan hajtják végre az Európa 2020 (nemzeti célkitűzésekre lebontott) átfogó célkitűzéseit, figyelembe véve az integrált iránymutatásokat (lásd fent), az éves növekedési jelentés prioritásait és a tavaszi Tanácsulási megállapításokat.

A SZEGÉNYSÉG CSÖKKENTÉSÉNEK CÉLKITŰZÉSE AZ EURÓPA 2020 STRATÉGIÁBAN

A szegénység csökkentése az Európa 2020 stratégia (lásd fent) 5 átfogó célkitűzésének egyike. Azt célozza, hogy 2020-ig az EU-ban legalább 20 millió embert emel ki a szegénységből és a társadalmi kirekesztésből. A haladást három fő mutatószám alapján mérik, melyeket alább ismertetünk, de elkerülve a kettős számbavételt (vagyis egy olyan személyt, akit a szegénység és/vagy a kirekesztés egyaránt fenyeget (AROE) a következő mutatószámok legalább egyikében kimutatnak):

- **Szegénységtől fenyegetettség**

Az Európa 2020 stratégiát megalapozó három mutatószám egyike a szegénység csökkentése. A szegénység által veszélyeztetettek rátája azoknak az embereknek az arányát jelenti, akiknek az egyenértékű rendelkezésre álló jövedelme (a

szociális transzferek után) továbbra is a szegénységtől való veszélyeztetettség küszöbértéke alatt marad, amit a nemzeti egyenértékű, a szociális transzferek után rendelkezésre álló jövedelem 60%-n állapítottak meg. További részletek [itt](#) olvashatók.

- **Súlyos anyagi nélkülözés**

Az Európa 2020 stratégia szegénységcsökkentési célkitűzését megalapozó három mutatószám egyike. A súlyos anyagi nélkülözés a tartós gazdasági feszültség állapotára vonatkozik, amelyet úgy határoznak meg, mint kényszerű képtelenség (és nem önkéntes választás) arra, hogy a következők közül legalább négy dolgot meg tudjanak tenni: lakbérfizetés, jelzálogrészletek vagy közüzemi díjak fizetése, az otthon megfelelő fűtése, váratlan kiadások kifizetése, hús vagy fehérje rendszeres fogyasztása, nyaralás a lakóhelytől távol; saját tulajdonban lévő televízió , mosógép , autó , telefon). További információkat [innen](#) szerezhet be.

- **Alacsony munkaintenzitás**

Az Európa 2020 stratégia szegénységcsökkentési célkitűzését megalapozó három mutatószám egyike. A nagyon alacsony munkaintenzitású háztartásokban élők olyan 0-59 év közötti emberek, akik olyan háztartásokban élnek, ahol a felnőttek az elmúlt év során teljes munkavégző képességüknek kevesebb mint 20%-át használták ki. Ezt a mutatót úgy is szokták nevezni, hogy az „állás nélküli háztartások” aránya. További információk [itt](#) találhatóak.

ÁLTALÁNOS ÉRDEKŰ SZOLGÁLTATÁSOK (SGI)

Az általános érdekű szolgáltatások a meghatározás szerint azok az alapszolgáltatások, amelyek nélkülözhetetlenek a lakosság nagyobb részének az életviteléhez, és amelyek esetében az állam köteles biztosítani egy általános követelményrendszer betartását. Tevékenységek széles köre tartozik ide a nagy hálózatokkal dolgozó iparágakban (energia, távközlés, közlekedés, postai szolgáltatások), de olyan létfontosságú szolgáltatások is ide tartoznak, amelyek az EU szociális védelmi rendszerének a szívében helyezkednek el (oktatás, egészségügy, lakhatás, szociális szolgáltatások, vízszolgáltatás és hulladékgazdálkodás). EU-szinten ezek tovább oszthatók a következőkre:

- **Az általános gazdasági érdekű szolgáltatások (SGEI)** a meghatározás szerint olyan alapvetően fontos szolgáltatások, amelyeknél állami szabályozás szükséges a megfelelő szolgáltatási színvonal biztosítására, ugyanakkor gazdasági jellegűnek számítanak (többnyire valamilyen piachoz, például az áram-, a földgáz- vagy a távközlési piachoz kapcsolódnak).
- **Az általános szociális érdekű szolgáltatások (SSGI)** a meghatározás szerint olyan nélkülözhetetlen alapszolgáltatások, amelyeket a köz érdekében nyújtanak, de alapvetően szociális jellegűek, és gyakran nemzeti szociális jóléthez és szociális védelemhez fűződő jogokhoz kapcsolódnak. Az Európai Bizottság kétfajta szociális SSGI-t különböztet meg: 1) jogszabályon alapuló társadalombiztosítási ellátások, amelyek az emberi élet fő kockázataival kapcsolódnak (öregedés, egészség, munkanélküliség, nyugdíjba vonulás, fogyatékosság); 2) személyes szolgáltatások, úgymint szociális segély, foglalkoztatási és képzési szolgáltatások, szociális lakhatás, hosszú távú ellátás. Egy általános érdekű szociális szolgáltatás lehet gazdasági vagy nem-gazdasági jellegű, attól függően, hogy a piacon keresztül nyújtják-e.

HATOS CSOMAG

Ez európai törvényhozói intézkedések sorozata, melyek célja a [stabilitási és növekedési paktum](#) megreformálása a jobb makroökonómiai ellenőrzés érdekében. Ezeket az intézkedéseket egy „hatos intézkedéscsomagba” foglalták, amely 2011. december 13-án lépett hatályba, egy évvel a megelőző tárgyalások után. A hat szabályozás célja azoknak az eljárásoknak a megerősítése, amelyek csökkentik a [költségvetési deficitet](#) és kezelik a [makrogazdasági egyensúlytalanságokat](#).

SZOCIÁLIS BERUHÁZÁSI CSOMAG (SIP)

A szociális beruházási csomag dokumentumok átfogó sorozata, amelyeket az Európai Bizottság 2013. február 20-án adott ki. A Szegénység és Társadalmi Kirekesztés elleni Platformra épül és célja más, nemrégiben bevezetett bizottsági kezdeményezések kiegészítése, az európai társadalmi és gazdasági kihívások kezelése érdekében, úgymint a [foglalkoztatási csomag](#), az [ifjúsági foglalkoztatási csomag](#) és a [fehér könyv a nyugdíjakról](#). Integrált szakpolitikai keretrendszert alkot, melynek célja a szociális kiadásokra költött pénzek szociális és gazdasági megtérülésének biztosítása, a következőkre koncentrálva: 1) A szociális rendszerek fenntarthatóságának és megfelelőségének javítása egyszerűsítéssel és a célcsoportok jobb kiválasztásával; 2) Szakpolitikák követése, aktiválása és lehetővé tétele célirányos, feltételes és hatékony támogatással, 3) A szociális beruházás biztosítása az egyén teljes élete során. A csomag tartalmaz egy fő közleményt, amely kijelöli a szakpolitikai keretrendszert, konkrét, a tagállamok által végrehajtandó intézkedéseket, valamint iránymutatás az uniós alapok igénybevételére a reformok támogatása céljából. A kísérő dokumentumok a következők:

- A Bizottság *Beruházás a gyermekekbe: megtörni a hátrányos helyzet ciklusát* című ajánlása, amely tartalmaz egy integrált szakpolitikai keretrendszert a gyermekek lehetőségeinek javítása érdekében;
- Bizottsági munkadokumentum (SWD), amely bizonyítékokat tartalmaz a demográfiai és társadalmi trendekről és a szociálpolitikák szerepéről a társadalmi, gazdasági és makrogazdasági kihívások kezelésében;
- Bizottsági munkadokumentum a munkaerőpiacról kiszorultak aktív befogadásának elősegítéséről szóló 2008-as bizottsági ajánlást követően;
- A 3. kétéves jelentés az általános érdekű szociális szolgáltatásokról azzal a céllal, hogy segítse a hatóságokat és az érintetteket a szociális szolgáltatásokról szóló felülvizsgált EU-szabályok megértésében és alkalmazásában ;
- Bizottsági munkadokumentum a hosszú távú ellátásról, amely ismerteti a kihívásokat és a szakpolitikai lehetőségeket;
- Bizottsági munkadokumentum a hajléktalanság elleni fellépésről, amely ismerteti a hajléktalanok helyzetét az Európai Unióban és a figyelembe veendő lehetséges stratégiákat;
- Bizottsági munkadokumentum az egészségügybe történő beruházásról, amely stratégiákat tartalmaz az egészségügyi ellátórendszerek hatékonyságáról és eredményességéről az egészségügyre fordítható közpénzek csökkenése mellett, és azt a kérdést tárgyalja, hogy az egészségügy miként járulhat hozzá az emberi tőke és a társadalmi befogadás növeléséhez;
- Bizottsági munkadokumentum, amely felvázolja, hogy az Európai Szociális Alap hogyan járul hozzá a szociális beruházási csomag végrehajtásához.

Egy végrehajtási úttervet az Európai Bizottság is készített, lásd [itt](#).

SZOCIÁLIS NYÍLT KOORDINÁCIÓS MÓDSZER (OMC)

Azoknál a szakpolitikai területeknél, ahol az Európai Unió nem tud európai jogszabályokat elfogadni (vagyis azokon a területeken, amelyek a nemzeti kormányok hatáskörében maradnak), puha jogszabályi módszerek állnak rendelkezésre, amelyek célja az együttműködés előmozdítása az EU tagországai között. A nyílt koordinációs módszer (OMC) az egyik ilyen puha jogszabályi módszer. Az OMC új keretrendszert kínál a tagállamok közötti kooperációhoz, amelyek nemzeti szakpolitikáit így bizonyos közös célkitűzések felé lehet irányítani. Ennek a kormányközi módszernek az alapján a tagállamok egymást értékelik (társak nyomása), a Bizottság szerepe pedig a figyelemmel kísérésre és a megkönnyítésre korlátozódik. A tagállamok 2000 óta koordinálják a szegénység és a társadalmi kirekesztés elleni küzdelemre alkotott szakpolitikáikat a szociális OMC-n és az elfogadott közös célkitűzéseken keresztül (lásd fent), amelyek tartalmazzák valamennyi érintett mobilizálását (beleértve a szegénységtől sújtott embereket is), közös szociális mutatókat (lásd fent) valamint közös beszámolási és kölcsönös cseremechanizmusokat. 2005 óta a szociális OMC 3 pillért tartalmaz: 1) Társadalmi befogadás 2) Nyugdíjak 3) Egészségügy és hosszú távú ellátás. Az Európa 2020 stratégia (lásd fent) elkészülte óta a szociális OMC szerepéről viták folynak, ugyanakkor a Szociális Védelem Bizottság (lásd lent) 2011-ben megerősítette, mint kulcsfontosságú eszközt

Az Európa 2020 szociális dimenziójának alátámasztására, beleértve a nemzeti szociális beszámolók eszközét is (lásd fent). További információk [itt](#) találhatóak.

SZOCIÁLIS VÉDELEM BIZOTTSÁG (SPC)

A Szociális Védelem Bizottságot 2000-ben hozták létre azzal a céllal, hogy a kooperatív eszmecserék lefolytatására szolgáljon az Európai Bizottság és a tagállamok között, a szociális védelem rendszereinek modernizálására és javítására. A bizottság a tagállamok által kinevezett két-két képviselőből és a Bizottság két képviselőjéből áll. Az SPC nemzeti küldöttei a nemzeti kormányok hangját jelentik a társadalmi befogadás és a szociális védelem EU stratégiájának keretrendszerében, és szoros figyelemmel kísérik az ebben a folyamatban elindított kezdeményezéseket. További információk [itt](#) találhatóak.

SZOCIÁLIS VÉDELEM TELJESÍTMÉNY MONITOROZÁS (SPPM)

Ez a jól használható, új eszköz, amelyet a Szociális OMC-n (lásd fent) és az SPC (lásd fent) mutatószámok alcsoportján keresztül fejlesztettek ki, a szociálpolitika koordinációját és többoldalú megfigyelését van hivatva megerősíteni. Az SPPM megerősíti az európai szociális helyzet SPC általi monitorozását (az EUMSZ 160. cikke alapján), azonosítva a fő közös szociális trendeket és erősítve az SPC multilaterális felmérési képességét, fejlesztve a Bizottság szerepét az európai szemeszterben, és segítve az EPSCO-t (lásd fent) abban, hogy erősebb és befolyásosabb módon tudja hallatni hangját a szociális kérdések védelmében az Európai Tanácsban. Teljes mértékben ki fogja használni az EU mutatószám portfólióját a szociális védelemről és a társadalmi befogadásról, amely a mutatószámok fő forrását fogja jelenteni. Lásd még az SPC éves beszámolójának definícióját fent.

SZOCIÁLIS EREDMÉNYTÁBLA

Az Európai Bizottság 2012 novemberében kiadott egy tervezetet egy mély és valódi gazdasági és monetáris unióról (EMU) - lásd a szöveget [itt](#). 2013. október 2-án ezt kiegészítették egy közleménnyel az EMU szociális dimenziójáról (a teljes szöveget lásd [itt](#)), amely tartalmaz egy eredménytáblát, az 5 fő dimenziójáról (munkanélküliségi ráta, nem foglalkoztatott fiatalok, képzés és oktatás; rendelkezésre álló háztartási jövedelem; szegénységnek kitettek aránya; egyenlőtlenségek), amelyre „szociális eredménytábla” néven hivatkoznak. Ez az Európa 2020 keretrendszerben használt korábbi mutatószám-sorozatra épül, úgymint a foglalkoztatási teljesítménymonitorra és a szociális védelem teljesítménymonitorra (lásd fent).

AZ EURÓPA TANÁCS TAVASZI ÜLÉSE

Az Európai Tanács ülése (amely az Európai Unió 27 tagállamának államfőiből vagy kormányfőiből áll), amelyre általában minden év márciusában kerül sor. Többek között kiadja azokat a következtetéseket, amelyek célja az iránymutatás a tagállamok számára gazdasági, pénzügyi és szociális szakpolitikájukhoz, amelyeket a Nemzeti Reformprogramok fognak tükrözni.

STABILITÁSI ÉS NÖVEKEDÉSI PAKTUM

A stabilitási és növekedési paktum egy olyan megállapodás az [Európai Unió 28 tagállama között](#), melynek célja a [gazdasági és monetáris unió](#) (EMU) megkönnyítése és stabilitásának fenntartása. Elsősorban az [Európai Unió működéséről szóló szerződés](#), 121. és 126. pontjaira alapozva, előírja a tagok [Európai Bizottság](#) és [Miniszterek Tanácsa](#), általi monitorozását és éves ajánlás kiadását a szakpolitikai intézkedésekre. Ha egy tagállam túllépi a költségvetési deficit és kormányzati adósság meghatározott felső határát, a megfigyelés és a korrekciós intézkedés kérése a túlzottdeficit-eljárás (EDP) meghirdetésén keresztül intenzívebbé válik; és ha ezek a korrekciós intézkedések ismételt figyelmeztetés után sem történnek meg, a tagállamot végső esetben gazdasági szankciókkal lehet sújtani.

STABILITÁSI-/KONVERGENCIAJELENTÉSEK

A stabilitási és növekedési paktum megelőző része előírja, hogy a tagállamoknak minden év tavaszán be kell nyújtaniuk a stabilitási vagy konvergencia programjukat az Európai Bizottság számára. A stabilitási programokat az euróövezeti tagállamok nyújtják be, míg a konvergenciaprogramokat, amelyek szintén tartalmazznak monetáris stratégiákat,

azok a tagállamok készítik, amelyek nem tartoznak az euróövezethez. Ezeknek a jelentéseknek a fő rendeltetése az, hogy lehetővé tegyék a Bizottság és a Tanács számára annak az értékelését, hogy a tagállamok elérték-e [középtávú költségvetési céljaikat \(MTO-k\)](#), illetve jó úton haladnak-e ezek elérése felé. Azt is vizsgálják, hogy összhangban vannak-e a tagállamok tervei az európai szinten elfogadott szakpolitikai iránymutatásokkal. A programokat minden év áprilisában nyújtják be és az európai szemeszter részeként értékelik úgy, hogy a költségvetési politika tervezésére vonatkozó szakpolitikai tanácsokat már akkor megadják, amikor még nem hozták meg a legfontosabb döntéseket a nemzeti költségvetésről a következő évekre.

MUNKADOKUMENTUMOK (SWD)

Ezek tájékoztató és tényszerű dokumentumok, amelyeknek nincs jogi következményük, és ennek megfelelően semmire nem kötelezik az Európai Bizottságot. Kizárólag a kibocsátó Főigazgatóság álláspontját tükrözik, és nem terjesztik őket a Biztosok Testülete elé elfogadásra vagy jóváhagyásra. Az SWD-knek két fajtája van - azok, amelyek egy döntéshozatali eljárás során meghozandó intézkedéshez kötődnek és azok, amelyek önmagukban megállnak, vagyis „önálló SWD-k,” nem kapcsolódnak semmilyen intézkedéshez vagy döntéshozatali folyamathoz.

TROJKA ORSZÁGOK

Ezek a „programországoknak” is nevezett országok olyan tagállamai az Európai Uniónak, amelyek mentő pénzügyi segílyt kaptak a Trojkától - vagyis az Európai Bizottságtól, az Európai Központi Banktól és a Nemzetközi Valutaalaptól. Ezeknek a rendjét minden országban egy egyetértési megállapodás határozza meg, amely szabályozza a törlesztés feltételeit. Gyakran igen kemény takarékosági intézkedéseket írnak elő. A trojkaországok csoportjába jelenleg Görögország, Portugália és Ciprus tartozik, korábban pedig Írország is trojkaország volt. Románia, Magyarország és Lettország nem euróövezeti tagok, ami azt jelenti, hogy ezek az országok az IMF-től kaptak pénzügyi mentőcsomagot az Európai Bizottság felügyelete alatt, de az Európai Központi Bank részvételével.

KETTŐS CSOMAG

A stabilitási és növekedési paktum (SGP) határozza meg a jól ismert határértékeket a költségvetési hiányra és az államadósságra, melyek mértéke a GDP 3 illetve 60 százaléka. Ugyanakkor a globális gazdasági és pénzügyi válság nyilvánvaló tette a gazdasági irányítás és a költségvetési ellenőrzés EU-szintű hiányosságait, főként ha figyelembe vesszük a közös valutaövezet országaiban követett költségvetési politikák potenciális továbbgyűrűző hatását. Ezért az Európai Bizottság két további szabályozást javasolt, amelyek kifejezetten az euróövezetben vezetnek be erősebb mechanizmusokat. Az új intézkedések növelik a költségvetési döntések átláthatóságát, erősebb koordinációt jelentenek az euróövezetben már a 2014-es költségvetési ciklussal kezdődően, és elismerik az euróövezeti tagállamok sajátos szükségleteit súlyos pénzügyi nyomás alatt.